

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ННПЦ МНАУ)

Чуча Даніл Віталійович
здобувач вищої освіти спеціальності 073 «Менеджмент»
Миколаївський національний аграрний університет
Науковий керівник: Крайній Володимир Олексійович,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри економічної кібернетики, комп'ютерних наук
та інформаційних технологій
Миколаївський національний аграрний університет

Стратегічне управління базується на вивченні відносин, які можна охарактеризувати за допомогою системи «середовище - організація». Більшість серед існуючих сьогодні концепцій управління розглядає організацію як відкриту систему, котра постійно взаємодіє з окремими елементами зовнішнього середовища: іншими організаціями, банками, організаціями, що належать до соціально-політичних та економічних інституцій держави, місцевих органів тощо і дає змогу організаціям підтримувати більш-менш стійке становище, виживати в умовах, що постійно змінюються.

Концепції існування та розвитку організацій у зовнішньому середовищі використовують різні підходи та моделі, сформовані на базі різних теорій управління. Ще на початку ХХ сторіччя у перших працях з менеджменту зазначалось, що планування є інструментом, який допомагає у прийнятті управлінських рішень. Його мета - забезпечення нововведень та змін в достатньому обсязі, щоб адекватно реагувати на зміни у зовнішньому середовищі [1].

Основні компоненти системи стратегічного управління включають наступні етапи, які забезпечують комплексний підхід до управління організацією та її адаптацію до змінюваного зовнішнього і внутрішнього середовища.

Вибір місії фірми: Формулювання основної мети та призначення організації.

Формулювання цілей організації: Визначення конкретних, вимірюваних цілей, які потрібно досягти для реалізації місії.

Оцінка та аналіз зовнішнього середовища: Аналіз факторів, що впливають на діяльність організації, таких як ринкові умови, конкуренція та економічні тенденції.

Управлінське обстеження сильних і слабких сторін: Визначення внутрішніх ресурсів і можливостей організації, а також її слабких місць.

Аналіз стратегічних альтернатив: Оцінка різних варіантів стратегій, які можуть бути застосовані для досягнення цілей.

Вибір та реалізація стратегії: Вибір найбільш підходящої стратегії та її впровадження в практику.

Оцінка стратегії: Моніторинг і оцінка результатів реалізації стратегії для визначення її ефективності та необхідності коригування. [2]

Стратегічне управління є критично важливим для ефективного розвитку організацій, особливо в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Для науково-навчальних центрів, таких як ННПЦ Миколаївського національного аграрного університету (МНАУ), це управління виступає як інструмент інтеграції інноваційних підходів в освітньо-наукову діяльність, що, в свою чергу, підвищує їх конкурентоспроможність на ринку.

Основні складові стратегічного управління в ННПЦ МНАУ

Інтеграція науково-дослідної та навчальної діяльності: ННПЦ МНАУ спрямований на максимальну інтеграцію цих двох аспектів, що дозволяє підвищити ефективність підготовки фахівців і реалізації наукових проєктів

Міжнародна академічна мобільність: ННПЦ МНАУ активно залучає студентів і викладачів до програм мобільності, що дозволяє їм отримувати новий досвід навчання та викладання в університетах-партнерах по всій Європі та за її межами.

Впровадження інновацій: Центр активно впроваджує новітні технології, що дозволяє не лише знижувати витрати, але й підвищувати продуктивність

Соціальна відповідальність: ННПЦ бере участь у соціальних ініціативах, що сприяє розвитку місцевих громад і залучає студентів до практичної діяльності

Розвиток персоналу: Інвестиції у навчання та підвищення кваліфікації співробітників є важливим елементом стратегії, що забезпечує високий рівень професіоналізму

Екологічна стійкість: Впровадження екологічно чистих технологій і розвиток екологічної свідомості серед працівників і студентів

На прикладі ННПЦ МНАУ стратегічного управління виступає як інструмент інтеграції інноваційних підходів в освітньо-наукову діяльність, що підвищує конкурентоспроможність центру на ринку. Основні складові включають інтеграцію науково-дослідної та навчальної діяльності, міжнародну академічну мобільність, впровадження інновацій, соціальну відповідальність, розвиток персоналу та екологічну стійкість. Співпраця з іншими університетами, зокрема через програми Erasmus+, також сприяє розвитку міжнародних зв'язків і підвищенню якості освіти.

Таким чином, стратегічне управління полягає в умінні моделювати ситуацію; здатності виявляти необхідність змін; розробці самої стратегії; здатності втілювати стратегію в життя. Це безперервний процес, а не одноразовий акт з розробки стабільного стратегічного плану. Стратегічне управління являє собою систему дій, необхідних для досягнення поставлених цілей. [3]

Список використаних джерел

1. Стратегічне управління підприємством: процес та складові частини. URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/management/13824/>
2. Особливості розвитку стратегічного управління в Україні. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=646>
3. Основи стратегічного управління та його функції URL: https://e-pidruchniki.com/content/2103_113_osnovi_strategichnogo_upravlinnya_ta_igogo_funkcii.html#:~:text=Таким%20чином%2C%20стратегічне%20управління%20являє,%203A%20i%20розробка%2C%20i%20впровадження .